

LIDA Stories

lidastories.net

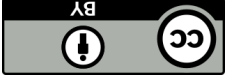
Історія Агостіно / Agostinos
historie

LIDA Italia

& Billie Cejka Risnes

Nazarii Malachynskyi (uk), Espen

Stranger-Johannessen (nb)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Історія Агостіно
Agostinos historie

LIDA Italia

& Billie Cejka Risnes

Nazarii Malachynskyi

il 5

Українська / norsk / nb

Мене звати Агостіно і мені 51 рік. Моя робота — доставка їжі на велосипеді. У мене дві доньки, але ми майже не спілкуємося. Ми з їхньою мамою розлучилися і більше не живемо разом.

...

Jeg heter Agostino og jeg er 51 år. Jobben min er å levere mat på sykkel. Jeg har to døtre, men vi snakker nesten ikke sammen. Moren deres og jeg bor ikke lenger sammen fordi vi er skilt.

Я живу зі своєю мамою, бо не можу дозволити
 собі платити за оренду після розлучення.
 Оренда жила в цьому місті дуже дорага.

...

Jeg bor med moren min siden jeg ikke kan
 betale husleien etter skilsmissem. Husleien er
 veldig dyr i denne byen.

Кілька місяців тому я працював прибиральником в одній фірмі. Я ремонтував зламані речі, носив коробки, допомагав за потреби. Одного дня компанія мене звільнила. Я не розумів чому.

...

For noen måneder siden jobbet jeg som vaktmester for et firma. Jeg reparerte ting som var ødelagt, bar esker og hjalp til når noen trengte det. En dag fikk jeg sparken fra firmaet. Jeg skjønnte ikke hvorfor.

Через довгий час уся наша важка праця окупилася. Одній великій компанії з доставки довелося заплатити величезний штраф і гарантувати працівникам постійну зайнятість. Це сталося вперше в усьому світі. Схоже, що ситуація починає покращуватися.

...

Etter en lang stund fikk det harde arbeidet vårt resultater. Et stort budfirma måtte betale en stor bot og ansette arbeidere i faste stillinger. Det var første gang det skjedde noe sted i verden. Det ser ut til at ting begynner å bli bedre.

Разом із кур'єрами з інших компаній я пройшов курс із прав працівників у місцевій профспілці. Вони надали нам безкоштовну юридичну консультацію. Ми боролися за те, щоб отримати більше визнання та прав.

...

Sammen med sykkelbud fra andre firmaer tok jeg et kurs om arbeidstakeres rettigheter hos en lokal fagforening. De tilbød oss gratis juridisk rådgivning. Vi kjempet for å få mer anerkjennelse og rettigheter.

Я побачив, що багато людей доставляють їжу на велосипедах. Я вмію їздити на велосипеді, тому звернувся за роботою до великої компанії з доставки. Вони запропонували мені три євро за кожну доставку. Я заробляю 40 євро на день, деколи 60 євро, якщо мені дуже пощастить і клієнти залишать чайові.

...

Jeg så mange personer som leverte mat på sykkel. Jeg kan også sykle, så jeg banket på døra til et stort budfirma. De tilbød meg tre euro for hver levering. Jeg tjener 40€ om dagen, 60€ hvis jeg er veldig heldig og kundene gir meg tips.

Я не маю оплачуваної відпустки та лікарняних, в мене немає майже жодних прав. Я не вважаю, що це правильно, але мені потрібна робота. Більшість інших співробітників — іммігранти з усього світу.

...

Jeg får ingen betalt ferie, ingen sykepenger, nesten ingen rettigheter i det hele tatt. Jeg tror ikke det skal være sånn, men jeg trenger en jobb. De fleste andre ansatte er innvandrere som kommer fra hele verden.

Щодня в аваріях травмується багато кур'єрів. Тоді, коли 25-річний кур'єр потрапив під машину і загинув, влада почала нас помічати. Шкода, що йому довелося померти до того, як це сталося.

...

Mange sykkelbud blir skadet i ulykker daglig. Så, da et 25 år gammelt sykkelbud ble påkjørt av en bil og døde, begynte myndighetene å legge merke til oss. Det er synd at noen måtte dø for at det skulle skje.